

Derecskei

VIII. évf., 1. szám, 1998. január

HÍREK



Derecske városa havonta megjelenő lapja

Ára: 25 Ft

B. ú. é. k.



Derecske város önkormányzati képviselő-testülete, polgármesteri hivatala és a Derecskei Hírek szerkesztőbizottsága nevében békés, boldog új esztendőt kívánok valamennyi derecskei polgárnak!

Petneházi Attila
felelős szerkesztő

JEGYZET

BALOGH LÁSZLÓ

„F” mint Fiatalság...

... bolondság. Fiatal „sorstársaim” biztos egyetértenek velem abban, hogy ma, a XXI. század küszöbén tényleg bele lehet boldogulni abba, hogy jó esetben még a nagyobb része hátra van – mármint az Életnek. (A küszöbről eszembe jutott a „lakás” szó. Megnéztem a jelentését a lexikonban... – nekem nincs ilyen! A lakáshitelről – ez viszont többeknek is van – meg az, hogy csak annak adnak, aki minden kétséget kizáróan bizonyítani tudja, hogy semmi szüksége rá!)

Vettem a bátorságot, hogy a „Fiatal” kategóriába soroljam magam, hisz’ én is rendelkezem mindazon ismervekkel, amik elég jól definiálják az amúgy egészen más jelentésű fogalmat: nincs III/III-as múltam (jövöm se nagyon...), nincs házam, nyaralóm, kocsim, pénztárcám (minek?), s a családalapításra még gondolni se merek! Hogyisne! Miért legyen nekem még rosszabb, mint másnak? Ha belegondolok, a család, a gyerekek nemcsak életünk beteljesedésének alapfeltételei, leginkább azt érzem, hogy túsok a Társadalom kezében. Mert mivel lehetne jobban zsarolni minket, mint hozzájuk fűződő érzelmeinkkel?! A rendes műszak (mondjuk napi 10-12 óra) ledolgozása után muszáj még vállalni valami mellékést, hogy boldoguljon a család. Ez a XX. századi Fiatalság problematikájának megoldóképlete? Örüljünk együtt!

Szóval aki még nem volt fiatal, ne is legyen...

Sokat hallottuk anno iskolás éveink alatt tanáraink biztató szavait: „... tanulj fiam! Magadnak tanulsz! A tudást senki sem veheti el tőled!” Akkor még nem is gondolták, milyen helytálló a prognózis. Magunknak tanultunk. A kutya nem kíváncsi rá! Elvenni meg nem tudom, van-e még mit. A hitünket, erőnket, mit naponta apaszunk mások gazdagodására, szekrényünk mélyén évek óta lapuló két-három diplománkat örökre megtartjuk. Jó kedélyünk sincs fogyóban – csakúgy, mint pocakunk –, hiába telnek Hiába az évek. Mi mindig Fiatalok maradunk, ennek a kornak a fiataljai, akik bizonyítják, nemcsak túlélni, maradandót alkotni is megtanultak, meghódítani a Jövőt!

Ezért hát Tisztelt Fiatalság, le a kalapom előttetek! Murphy egy örök érvényű gondolata útravalóul: „Mosolyogj, a holnap rosszabb lesz a mánál!”

Kis karácsony, nagy karácsony: az időseknek

SZALONTAI SÁNDORNÉ

Immár ötödik éve annak, hogy a derecskei önkormányzat képviselő-testülete minden 65. életévét betöltő derecskei lakosnak karácsony előtt ajándécsomaggal kedveskedik.

Kovács Lajosné népjóléti csoportvezető: – A szociális szakterületre rendezésre álló pénzéből ebben az évben is kétféle forintot különítettünk el és használtunk fel erre a célra. Ezerkettszázötven forintot, nyugdíjas embernek tudunk így karácsony előtt örömet szerezni. Már hetekkel ezelőtt felderít-

tő munkát végeztünk, hogy honnan tudjuk legolcsóbban beszerezni a kívánt élelmiszereket, édességeket. A hivatal dolgozói, az igazgatási és a népjóléti csoport tagjai derekukat nem kímélve, vidám hangulatban készítették össze a csomagokat, ami bizony nem volt kis munka. Nagyon örülünk, hogy ebben az évben is tudunk adni, és reméljük, hogy az elkövetkező években sem lesz másképp. Még azzal is szeretünk volna kedveskedni az idősebbeknek, hogy olyan élelmiszerekből állítottuk össze az ajándékokat, amiket bizonyára jóízűen és szívesen fogyasztanak majd. So-

kak kívánságára egy kis „nyalókát”, egy üveg pezsgőt is csempésztünk az édességek közé, gondolva a szilveszterre is. A hivatal dolgozói nevében kívánunk ezúton is minden megajándékozottnak kellemes karácsonyt és boldog új esztendőt.

Megkérdeztünk néhány érintettet is:

Bene Károlyné (76 éves): – Nagyon örülök, hogy nem felejtkeztek el rólunk, öregekről. Hál’istennek még tudok mozogni, így magam jöttem el érte. Csak azt nem gondoltam, hogy ennyi mindent fogunk kapni. Köszönjük.

Dobos Lajos (69 éves nyugdíjas): – Jólesik, hogy a

nyugdíjasokra is gondolnak. A pezsgőt szilveszterre teszem el.

Nagy Zoltánné (70 éves): – Én a mézesnek meg a narancsnak örülök a legjobban. A kávéból is éppen ezt szeretem.

Varga Imréné (75 éves): – Annyi mindent kaptunk, hogy alig bírom haptapelnit. A pezsgőt majd a gyerekek megisszák, tudod, amiben buborék van, azt én nem ihatom már meg. Nagyon köszönjük, s minden idős, nyugdíjas nevében hadd kívánjak kellemes karácsonyt és boldog új évet azoknak, akikről ezt a sok jót kaptuk.

Megszűnik a Titász derecskei kirendeltsége

BARANYA KÁROLY

Bizonyára olvasóink többsége értesült már róla, hogy 1998 januárjától a Titász Részvénytársaság egyes kirendeltségeit, köztük a derecskei is megszünteti. Miért került sor erre a lépésre? – kérdeztük Porkoláb Imrét, a derecskei kirendeltség vezetőjét.

– A német tulajdonost takarékosági megfontolások vezették. Az alapgondolat az volt, hogy azokat a kirendeltségeket vonják össze az első körben, ahol nincs 120/20 KV-os elosztó állomás. A mi kirendeltségünk egyik része: Derecske, Tépe, Konyár a berettyóújfalui üzemvezetőséghez, a másik része: Sáránd, Mikepércs, Hajdúbágyos és Hosszúpályi a létavérségi üzemvezetőséghez kerül.

– Hogyan érinti ez az átalakulás a derecskeieket?

– Május 31-ig semmiféle változást nem észlelnek. Továbbra is itt, helyben végesszük az üzemeltetési feladatokat. Az, hogy itt az áramszolgáltatónak kirendeltsége volt helyzeti előnyt, a városnak rangot jelentett. Az áramszolgáltatás színvonala is magasabb volt azáltal, hogy hamarabb kiértünk egy-egy hívásra. Ezután majd Újfaluból kell a hívásokra kiszállni. A fogyasztót különösebben nem érdekli, milyen átszervezések történnek házon belül. A szükséges lépéseket úgy kellett volna megtenni, hogy a lakosság ebből ne érezzen semmit. A magas energiaárak mellett az ügyfe-



Porkoláb Imre: 1998 decemberétől nyugdíjba vonulok
Fotó: Magánarchívum

lek joggal várják el, hogy a szolgáltatás színvonala legalább a jelenlegi maradjon vagy inkább növekedjen. A

derecskei kirendeltség területén az országos átlagnál jobb volt az áramellátás, ezért várhatóan az első években nagyszámú romlás nem fog bekövetkezni. Kivéve azokat az egyedi eseteket, mikor a javítások hosszabb időt vesznek majd igénybe.

– Mi lesz május 31. után a kirendeltség dolgozóival?

– Egy részük Berettyóújfaluba, a másik részük Létára kerül. Többen gondolkodnak azon, hogy vállalják-e az átjárás nehézségeit.

– Mi lesz az épület sorsa?

– Eladják.

– Végezetül egy személyes kérdés: mi lesz veled?

– Május 31. után Berettyóújfaluba kerülök. Beleesek abba a korosztályba, akik korregheményes nyugdíjra jogosultak.

A péntek (ha nem 13 is) szerencsétlen nap

Milyenek ítélik az elmúlt év közbiztonságát, s mit tesznek annak érdekében, hogy az októberihez hasonló foglaltság ne következzen be? A kérdéseinkre ezúttal Vadász István és Szilvási János válaszolt.

– Az 1997-es évet a közbiztonság szempontjából jó közepesnek ítéltük, annak ellenére, hogy az elmúlt évhez képest emelkedett a tudomásunkra jutott bűncselekmények száma. Természetesen akit sérelem ért, az nem így ítéli meg. Felderítési eredményeink jók, sőt minimális mértékben javultak. Több bűnelkövetőt sikerült bíróság elé vinnünk, annak ellenére, hogy egyre nehezebb az egyes elkövetőkkel szemben a bűncselekmények bizonyítása. Viszonylag kifinomultabb, precízebb munkát végeznek önmagukhoz képest: kevesebb olyan nyomot hagynak, amely alapján a rendőrség el tudna indulni az elkövetők felderítésében.

Tanulva egymástól, azonos módszerrel több bűnözői csoport hajtott végre bűncselekményeket. Jól kiépített szervezettel rendelkeznek, melyek – adataink szerint – a



Néha nemcsak a bűnözők, hanem a rendőrség „keze is meg van kötve”

megyére is kiterjednek. Egyre inkább háttérbe szorult nálunk a megélhetési bűnözés, mely a határszéli településekre jellemző. Derecskén főleg anyagi haszonszerzési céllal követnek el bűncselekményeket, amit alátámaszt az, hogy az esetek döntő többségében nagyobb értékű műszaki tárgyakat, aranyékszereket tulajdonítanak el, melyeket információink szerint gazdasági hálózaton keresztül értékesítenek – közvetlenül a cselekmény elkövetése után.

Megfigyelhető, hogy a bűncselekmények számának

emelkedése, csökkenése különböző tényezőktől függ: például az ítélezési gyakorlatól (büntetési szabadságok számától, a rendőrség személyi állományában bekövetkező változásoktól, az állampolgárok hozzáállásától). Az a tapasztalatunk, hogy például 1997-ben egy bizonyos napon, péntekre virradóan történtek bűncselekmények túlnyomó többségben. (Erre magyarázat nincs, de próbáljuk megtalálni az okokat.) Természetesen megpróbáltuk a bűncselekmények visszaszorítását: például nyomozó-

portyák bevezetésével és a rendőri jelenlét növelésével. Pocsaj, Esztár, Kismarja elcsatolásával közrendvédelmi szempontból szűkült a terület, de bűnügyileg minden maradt.

Jó oldala ennek az, hogy a járőreinknek nem kell messzire menniük, csak Konyárig, így rövidebb idő alatt tudunk az állampolgárok segítségére lenni. Rossz oldala pedig az, hogy az ott bekövetkezett bűncselekmények és az esetleges elkövetőkre vonatkozó információkról sajnos csak többnapos késéssel, az újfalui kapitányságon keresztül értesülünk. Reményeink szerint hamarosan feltöltik a pocsaji rendőrség létszámát, s így kevesebb lesz a munkánk.

Ami a kérdés második részét illeti, nagyobb odafigyeléssel, a szolgálati fegyelem betartásával igyekeznünk elejét venni hasonló eset bekövetkezésének. Az biztos, hogy aki elkövetőként kerül az őrsre, amögött minden ajtó bezáródik. Egyébként az új év közeledtével esemény- és bűncselekménymentes új esztendőt kívánunk az őrs nevében a város lakosságának.

TANKA JÁNOS:

Megyek haza! – Derecskére

Megyek haza! – már hetek óta ez ragyogja be éjszakám, hogy nevetem a gondjaimat, a bánatom? – nem is volt talán.

Haza megyek! – úgy ejtem e szót, mint gyermek az anyja nevét. Mit is keressek addig máshol? – tűnődve nézek szerteszét.

Szél jön, s – mintha a Kenderes-domb üzenne: várlak, itt vagyok! Ha lányok jönnek velem szemben: gyermekkoromból angyalok.

Ha varjakat kavar november: a Szalányos-gát küldheti, ha jegenye moccan a szélben: anyám szívével van teli.

Ha földbe süppedt fejfa mellett száguld a gépkocsi velem: – nagyapám sirja, melyen most már rá nem talált virág terem.

Ha kert alatt kisfiú fűtlyent: visszhangforrás a lelkemen, s megindulok a Sátor-kertbe szarkafészkeznem csendesesen.

Ha a csatorna meg-megcsobban: a Kálló készíti áradást, ha templomos öregasszony jön: nagyanyámon angyalpalást.

Ha sírni kell: ma is zörgetném a régi háznak ablakát, – hazajöttem, és sörpörje el valaki a lábam nyomát.

Ki ma is szeret, üljön mellém, mert én már itthon maradok, pitar felett a nyílt kéményen régi csillagom beragyog.

Hazajöttem. A bátyám meg csak élém teszi a kenyeret, s izlelgetem az élet ízét, mert itt a halál is szeret.

Tábori lelkészként áldotta meg a katonákat

NYÍRÓ GIZELLA

Szeptember 6-án a debreceni Kossuth-laktanyában az eskütétel után Spillinger Ferenc római katolikus plébános mint kíséző tábori lelkész áldotta meg a katonákat. Ez adta az ötletet, hogy a tábori lelkészi szolgálat múltjáról és jelenéről beszéljünk a plébános-sal.

Spillinger úr elmondása szerint már a két világháború közötti honvédségnél, a második világháború alatt is volt tábori lelkészi szolgálat, amely az államosítás után megszűnt. 1994-től beszélhetünk újra tábori lelkészi szolgálatról, melyet kormányrendelet biztosít. Konkrétan ez azt jelenti, hogy a szolgálatot a nagy történelmi egyházak (katolikus, református, evangélikus és a zsidó egyház) lelkészei végzik.

Ezer katonára egy lelkész

A tábori lelkészek munkája ökömenikus szellemben a felekezeti önállóság tiszteletben tartásával történik. A szolgálat a honvédségnél és a határőrségnél működik. Ezen testületek parancsnokai kötelesek elősegíteni a szolgálat működését a katonák között. A debreceni helyőrség parancsnokai és a helyőrség humánszolgálatának tisztjei és tiszthelyettesei minden segítséget megadnak a két tábori lelkésznek, akik közül az egyik református, a másik – jelen esetben Spillinger úr – római katolikus. A helyőrségnek van saját imaterme is kizárólagos használatra.

Ezen kívül van saját tábori lelkészi iroda irnokkal. A lelkészek kizárólag egyházi felügyelet és irányítás alatt állnak. A szolgálat fő feladatai: vallásgyakorlás biztosítása, mise, istentisztelet, ima és bibliaórák tartása, egyéni és közösségi lelki gondozás (különös tekintettel a katonaeleket nehezen viselő katonákra), szociális karitatív tevékenység végzése a katonai egészségügyi és szociális intézményekben; bizalmi fórum biztosítása a katonák számára: lelki be-



Spillinger Ferenc tábori lelkész a debreceni Kossuth-laktanyában
Fotó: Magánarchívum

szelgetés, gyónás (ha egyéni problémát érint, természetesen a gyónási titok védelme alatt áll); katonák részvételének biztosítása hazai és nemzetközi zárandoklatokon. Feladat még a katonák családtagjainak egyházi szolgálata.

A szolgálat a Honvédelmi Minisztériumnak alárendelve működik, és legfőbb szerve a katolikus egyház részéről a katolikus tábori püspökség, a protestánsoknál a protestáns tábori püspökség, a zsidó felekezetről a tábori rabinátus. A tábori lelkészi szolgálat kerületekre van osztva, vezetői a tábori esperesek. Nagy létszámú helyőrségekben a helyőrségi lelkészek, katonai főiskolákon hivatásos tábori lelkészek számát úgy kell megállapítani békeidőben, hogy minden ezer katonára egy tábori lelkész jusson. Háborúban minden dandárhoz és minden ezredhez hivatásos vagy tartalékos tisztként egy lelkészt kell biztosítani.

Harcba nem bevethető

A kormánnyal történt megállapodás szerint a tá-

bori lelkészi szolgálatnak három formája létezik: hivatásos tábori lelkész, tartalékos tiszti szolgálatot teljesítő tábori lelkész, és működhetnek még kíséző tábori lelkészek. A tábori lelkész köteles betartani a rendfokozatára, a beosztására, valamint a katonai szervezet működési rendjére vonatkozó szabályokat. Ezek megsértése esetén a katonákra vonatkozó hatályos jogszabályok szerint vonható felelősségre. A genfi egyezmény értelmében harcban nem vethető személy a tábori lelkész, és minden körülmények között kíméletben és védelemben kell részesíteni, de kötelessége a harcoló katonák mellett lenni. A tartalékos tiszti rendfokozattal rendelkező lelkész szolgálatra, továbbképzésre, illetve gyakorlatra hívható be.

A kíséző tábori lelkész a helyi egyházközség lelkésze, aki a hivatásos tábori lelkészi állomány alacsony létszáma miatt felkérésre a helyi helyőrségekben állomásozó katonák lelkipásztori feladatait is ellátja. A kíséző tábori lelkészek

munkaszerződés alapján végzik tevékenységüket, melyet a Honvédelmi Minisztériummal kötnek meg. Spillinger úr 1997. január 1-je óta lát el kíséző tábori lelkészi szolgálatot. A szerződés értelmében hetente egy alkalommal tart hitéleti szolgálatot az érdeklődők számára. Ez bibliaórát, erkölcstani oktatást jelent. A parancsnokság jelzései és igényei szerint részt vesz katonai ünnepeken, illetve más katonai programokon. Zárandoklatokat, hitéleti jellegű kirándulásokat szervez, biztosítja a katonák és családtagjaik részére – szükség esetén – a plébánia hivatalában a találkozás lehetőségét.

Eltérő mértékű érdeklődés

Lehetőségeihez mérten segít a katonák szociális gondjain, a karitatív szervezetekre támaszkodva. Lelkipásztori szolgálatáról és minden ebbéli tevékenységéről vezetnie kell szolgálati naplót, melynek alapján minden lezárt hónap után nyolc napon belül jelentést küld az illetékes tábori esperesnek. Szolgálatát az egyházi törvények és a magyar honvédség belső rendjét figyelembe véve kell végeznie.

– Milyen az érdeklődés a katonák részéről?

– Különböző, ez függ a civil életből hozott vallásosságuktól. Általában a lelkészek keresik fel az alegységeket, megbeszélnek a felmerülő lelki problémákat, s vagy egyénileg, vagy közösségekben próbálnak segíteni azok megoldásában. A katonák gondjainak orvoslásában a tábori lelkész előnye az, hogy a szolgálati út megkerülésével közvetlenül a parancsnokhoz fordulhat a megoldás érdekében.

– Milyen beosztás szerinti végzi szolgálatát?

– Minden hétfőn háromtól ötig vagyok a debreceni Kossuth-laktanyában. Ez kötelességem, de ettől függetlenül a parancsnok kérésére vagy rendkívüli eseménykor hívásra bármikor rendelkezésre állok.

A városi könyvtár szolgáltatásai

A városi könyvtárnak bárki tagja lehet, aki a beiratkozásnak eleget tesz. A beiratkozás feljogosítja az olvasót a könyvtár használatára, illetve a dokumentumok kölcsönzésére. Beiratkozási díjat az új évben sem kell fizetni, ellenben önkéntes tagdíjjal bárki hozzájárulhat az állomány gyarapításához.

A könyvtár szolgáltatásai az előző évhez képest nem változtak, érvényes olvasójeggyel a következő szolgáltatásokat lehet igénybe venni:

- könyvkölcsönzés (egy alkalommal maximum nyolc könyv kölcsönözhető, kölcsönzési idő négy hét);
- hangskönyvek (regények, elbeszélések hangkasszettán, kölcsönzési ideje azonos a könyvekével);
- hanglemezek, CD-k kölcsönzése (kölcsönzési idő egy hét);
- folyóiratok kölcsönzése (kölcsönzési határideje két munkanap);
- videokassetták kölcsönzése (kölcsönzési idő két munkanap);

könyvtárközi kölcsönzés (a könyvtárból hiányzó dokumentumok megkérése egy másik könyvtártól);

- helyben használat, a nem kölcsönözhető dokumentumok használata (kézikönyvek, helyismereti gyűjtemény, segédkönyvtári állomány);
- reprográfia (a nem kölcsönözhető anyagokról másolat készíthető).

A kölcsönzések hosszabbítását – határidőn belül – telefonon – (54) 410-061 – vagy személyesen is lehet kérni.

Az új évben is várjuk régi és új olvasóinkat.

Mindenkinek békés, boldog új évet kívánunk!

A városi könyvtár dolgozói

A könyvtár szolgáltatásait szeretnénk bővíteni. Kérjük, válaszaikat juttassák el a városi könyvtárba.

Milyen szolgáltatásokat venne igénybe a felsoroltakon kívül.....?

Ki mit vár az új évtől?

Dombi Lajosné (Jókai u.): – Az 1997-es év nem hozta azt, amit vártam, és remélem, hogy a következő – ha egy picivel is –, de jobb lesz.

Hegyesi Gábor (Köztársaság u.): – Az elmúlt év átlagos volt, azt még nem tudjuk, hogy milyen lesz a következő. Nem sok remény van egy jobb esztendőre, hiszen az árak is egyre emelkednek. Ettől már csak rosszabb lehet.

Özv. Bogáti Mihályné (Köztársaság u.): – A tavalyi év elfogadható volt, hiszen nem voltam beteg, és ez a lényeg. 1998-tól várok egy kis nyugalmat, békét és hogy kevesebb legyen a betörés.

Bondár Zsuzsa (Köztársaság u.): – Minden év, szeretném, ha olyan gazdag lenne eredményekben, mint az elmúlt. Szeretném, ha jó lenne a tanulmányi eredményem és nem érne baleset. Kíváncsi vagyok, hogy legyen mindenki boldog.

Varga Ferenc (Akácfa u.): – Mozgalmas és bo-

nyodalmakkal teli év van mögöttünk. Boldogságot várok, békességet, egészséget és nyugalmat.

Keczei Sándorné (Jókai u.): – Nem túl sok jó várak, az árak emelkednek, az embereknek pedig nincs pénzük. Munkahelyeket kellene teremteni, így több lenne a pénz és nagyobb a forgalom. De azért mindig az egészség a legfontosabb.

Gulyás Józsefné (Iri-nyi u.): – Az előző év meglehetősen szegény volt, szeretném, ha több lenne a nyugdíjam az új esztendőben és javulna a közbiztonság is.

Porkoláb Agnes (Nyírfafa u.): – Megpróbálom az élet naposabbik oldalát nézni, a rosszban is a jót keresem. Munkám során sokszor tapasztalom, hogy az emberek idegei, durvák egymással, szeretném, ha a jövőben jobban odafigyelnék egymásra.

Kiss Franciska-Karászi Ildikó

APRÓHIRDETÉS

SZENT István u. 21. szám alatt négyszobás, tetőteres, műhely, duplagarázs, összkomfortos, nagy kertes ház eladó. 4 900 000 forint.

VENNE? ELADNA?

HIRDESSZEN

a **DH**-ban!

Hirdetésfelvétel a városházán,

LAKATOS JÓZSEFNÉNél

kedden és csütörtökön 7.30-tól 16.00-ig.

lapján
güket,
ni Mi-
k meg-
nuár 1-
tábori
A szer-
etente
hitelé-
klődök
rát, er-
lent. A
ései és
zt vesz
en, illet-
gramo-
at, hité-
lásokat
katonák
szére -
olébánia
ozás le-

eklődés

mérten
szociális
erve-
ra. Lelki-
tárol és
ékenysé-
szolgál-
: alapján
nap után
jelentést
ori espe-
t az egy-
a magyar
endjét fi-
ll végez-

lódás a ka-

függ a ci-
allásossá-
a lelke-
alegysé-
k a felme-
mákat, s
gy közös-
k segíteni
n. A kato-
orvoslásá-
isz előnye
ati út meg-
retlenül a
ordulhat a
pen.

tás szerint

ön három-
debreceni
an. Ez kö-
től függet-
ok kérésé-
i esemény-
nikor ren-

li?

li év van
logságot
t, egész-
nat.
orné (Jó-
il sok jót
melked-
nek pe-
k. Mun-
lene te-
bb lenne
bb a for-
t mindig
egfonto-

fné (Iri-
előző év
szegény
ha több
jam az új
javulna a
nes (Nyí-
bálom az
k oldalát
an is a jót
ám során
asztalom,
ek idege-
gymással,
a jövőben
igyeleznék

Franciska-
ási Ildikó

A művelődési központ és könyvtár programja

JANUÁR

I. Borverseny

Január 30., 17 óra: a művelődési központ kertbarát-köre megrendezi hagyományos borversenyt vörös- és fehérbor kategóriában. Érdeklődni és nevezni a művelődési központban lehet Pardi Sándornál január 26-ig.

II. Mezőgazdasági ismeretterjesztő sorozat

Január 26., 18 óra: az 1998. évi mezőgazdasági támogatásokról előadás. Előadó: Szabó Károly falugazdász.

III. Biblia ismeretterjesztő sorozat

Január 19., 18 óra: A megbocsátás szabaddá tesz - Érted is, amit olvasol. A filmvetítéseket Fazakas Sándor református lelképásztor előadása vezeti be.

IV. Sakk OB II.

Derecske-Sárospatak csapatbajnoki mérkőzés: a művelődési központban január 18-án 10 órakor.

Sportcsarnok

Január: hétköznap esténként folytatódnak a Sári-kupa és a Dióda-kupa küzdelmei.

Ebben az évben csökken az adóteher

TAKÁCS IMRE

1998-ban a személyi jövedelemadó-tábla 1997-hez viszonyítva nem változik, azonban az adójóváírás havi 3600 forintból 4000 forintra, tehát 400 forinttal emelkedik, és új adókedvezmény lesz a 7 százalékos nyugdíjjárulék 25 százaléka.

A Pénzügyminisztérium hatásvizsgálatot végzett az adóterhelés-változásról statikus és dinamikus szemlélet alapján. Az előbbi szerint, ahol van adófizetés, ott az adóterhelés mindegyik jövedelmi sávban csökken, azonban legjelentősebb mérséklés 300 ezer forint jövedelemnél várható. A dinamikus vizsgálat során az adóterhelés csökkenése 1 400 000 forintnál a legnagyobb. Mindezek alapján a reálbér mindegyik adózósávban emelkedik, így például 250 000 forint jövedelemnél 2,2 százalékkal, 450 000 és 600 000 forint jövedelem esetén 1,6 százalékkal, a 950 000 forint jövedelmet elérő adózók reálbére pedig 1,9 százalékkal nő.

Végso soron a havi 400 forintos adójóváírás-növekedés miatt a bérből élőknek 15 milliárd forinttal kevesebb adót kell befizetni, a nyugdíjjárulék 25 százalékos adókedvezménye következtében pedig az adójövedelmet élvezők számára havi 1000 forinttal nő a nettó jövedelem, mindez 40 milliárd forinttal növeli a lakosság szabad rendelkezésű jövedelmét.

Az Európai Unió országaihoz viszonyítva a magyar lakosság adóterhe az átlagos szintet éri el. Magyarországnál több az adóteher Dániában, Svédországban, Finnországban, Belgiumban, Hollandiában, Franciaországban és Ausztriában is. Viszont az OECD-országokban nagyobb a közvetlen adók - vagyis a jövedelem- és nyereségadók - aránya a közvetett adókhoz képest. Hazánkban fordított a helyzet. Nálunk a felhalmozási ráta az elmúlt évek során csökkent, így a fogyasztási ráta nőtt, emiatt a fogyasztást terhelő közvetett adók súlya is emelkedett. Természetesen ehhez hozzájárult az is, hogy hazánkban az áfa kulcsa is magas. A közvetlen adók aránya nálunk kisebb, mint a fejlett országokban, mert a vállalkozók jó része az adóalapjából indokolatlanul nagyobb összeget ír le.

Pozitív az a gazdaságpolitikai célt szolgáló adózási eljárás, amellyel a beruházásokat serkentik. 1990-ben 40 százalékal, 1997-ben pedig csak 18 százalékal a nyereségadó kulcsa. Figyelemre méltó, hogy az adókulcs csökkenése ellenére is emelkedett az adóbefizetés.

*Eredményekben gazdag,
boldog, békés új esztendőt kíván
a Magyar Szocialista Párt
derecskei szervezete.*

HOGY ÉRZI MAGÁT DERECSKÉN?

Szöllősi Katalin: Kubában is otthon voltam

Derecskén születtem, a szüleim, a nagyszüleim is derecskeiek voltak. Édesapám az egykori Vörös Csillag Termelőszövetkezetben dolgozott, édesanyám sokáig háztartásbeli volt, de dolgozott a kertészetben és a termelőszövetkezetben is. Hármán vagyunk testvérek. Nővérem szintén pedagógus, magyar-történelem szakos középiskolai tanár. Csáládával Nyíregyházán él. Az öcsém Szegeden lakik és dolgozik.

Egyetemi kapcsolat

Szüleim mindig nagyon sokat dolgoztak, tőlük talán a kitartást, a munkaszeretetet örökölhettük. Általános iskolába Derecskén jártam, az akkor még 2. számú általános iskolába. Írni és olvasni Kiss Gyuláné Erzsike néni tanított meg, ő volt az első tanító néni, akire mindig szeretettel és tisztelettel gondolok. Szeretettel, kedvességével, kiváló munkájával meghatározó szerepet játszott az életemben. Nagyon meglepődtem, amikor megtudtam, hogy a labdát nekem gurították, s hogy éppen Erzsike néni, ezt külön meg szeretném köszönni neki. Szívesen emlékszem vissza a többi általános iskolai tanáromra is.

Középiskolai tanulmányaimat Hajdúböszörményben végeztem. A Bocskai István Gimnáziumban érettségiztem, majd a debreceni Kosuth Lajos Tudományegyetem bölcsészettudományi karán kezdtem tanulni. Itt sze-

reztem 1981 júniusában orosz-német szakos tanári diplomát. Férjemmel az egyetemen ismerkedtem meg. Derecskén kötöttünk házasságot. Az egyetem elvégzése után Kubában telepedtünk le.

Idegenként befogadtak

Havanna központjában laktunk először a férjem születésénél. A beilleszkedés nem jelentett különösebb gondot. Kuba nagyon szép ország, mindig süt a nap, ott a tenger. Ráadásul az emberek nagyon kedvesek, segítőkészek. Engem nagyon szívesen fogadtak.

Azonnal találtam munkát is. A Havannai Egyetem előkészítő karán, az orosz tanácskének dolgoztam először, majd az egyetemen az idegen nyelvek karán, a német tanácskének. Hálás vagyok volt kollégáimnak és tanítványaiknak, munkatársaimtól szakmai téren kaptam igen hasznos tanácsokat, segítséget, volt tanítványaimtól pedig nagyon sok szeretetet és figyelmességet. Szívesen dolgoztam ott, jól éreztem magam, hiszen elismertek. Talán ezért sem éreztem igazán honvágyat. Igaz, sokat gondoltam az itthonra, az itthoniakra, de az volt az otthonom, ott volt a családom és a munkám. Soha nem szenvedtem a honvágytól.

A magyar kolónia tagjait ismertem, kapcsolatban voltunk. Életünk mégis úgy alakult, hogy 1993-ban, amikor hazalátogattunk, itt marad-

tunk. Félelem volt bennünk, de biztunk abban, hogy sikerül beilleszkednünk és sikerül újra kezdenünk. Leginkább talán a fiunkért aggódtunk, Dávidért. Ő Kubában született 1982-ben, ott járt óvodába és öt évig iskolába. Őt féltettük a legjobban. Hálásak vagyunk a Bocskai István Általános Iskola minden tanárának, hisz nagyon sokat segítettek. Türelemmel, emberséggel esélyt adtak Dávidnak arra, hogy megtalálja a helyét. Dávid most elsős gimnazista Derecskén, kitartó, szorgalmas gyerek.

En is szerencsésnek mondhatom magam, hisz rögtön sikerült elhelyezkednem a helyi gimnáziumban. Azóta is itt tanítok német és spanyol nyelveket. Spanyol most utolsó alkalommal. Sajnálom, hogy az iskola ilyen egyszerűen lemondott erről a talán nem mindennapi lehetőségéről.

Sok a tehetséges gyerek

Hogy milyenek látjuk Derecskét? Úgy érzem, Derecske megszépült, jó érzés volt hazajönni. Sikerült beilleszkednünk, sok kedves, segítőkész emberrel találkoztunk. Bár úgy érezzük, mint ha tegnap mentünk volna el. Mi a férjemmel szeretnénk Derecskén maradni, de szeretnénk, ha Dávid továbbtanulna, előtte nagyon sok lehetőség áll. Igaz, hogy a férjem diplomás vegyész, de pályaelhagyó lett, jelenleg egy kis élelmiszer jellegű vegyesboltot működtet, ahol szabad

perceimben én is szívesen becségek.

A sok-sok pozitív változás mellett azt találok szomorúnak, hogy a bűncselekmények, betörések száma Derecskén rohamosan nő. Sajnálatos dolog, hogy a kemény munkával megszerzett javakat az emberek pillanatok alatt elveszíthetik. Félelemben élnek. Jó lenne, ha ezen a téren is fejlődne Derecske, nagyobb biztonságot tudna nyújtani a lakosságnak. A másik fontos dolog, úgy érzem, az oktatási intézmények, óvodák, általános iskolák és a gimnázium helyzetének a javítása, a színvonalas oktató-nevelő munka feltételeinek a biztosítása. Derecskén ugyanis nagyon sok tehetséges gyerek van. Egyáltalán nem mindegy, hogy hagyjuk ezeket a tehetségeket elkallódni, vagy tudjuk őket segíteni, támogatni. Hisz a jövőnk bizonyos szempontból rajtuk is múlik.

Szeretném újra megköszönni mindazoknak a segítséget, akik mellénk álltak, segítettek bennünket valamilyen módon. Elsősorban persze köszönet a szüleimnek, nélkülük még sokkal nehezebb lett volna. Igazából egyetlen dolgot kívánok magamnak, a családomnak és minden kedves ismerősnek: egészséget és békességet.

A labdát nagyon kedves általános iskolai tanáraimnak, Joli néni, Magyar Béláné és férjének, Béla bácsinak gurítanom tovább, ezzel is kifejezve irántuk érzett tiszteletemet.

„Áldott a kéz, mely mindig alkot...”

NYÍRÓ GIZELLA

Immár második alkalommal rendezték meg a kézművesek adventi kiállítását és kirakodóvásárát a városi művelődési központban. A nagy sikerű rendezvény - mely december 15-20-ig tartott - első napján karácsonyi ajándékkészítő kézművesnap volt a gyerekeknek, majd 16 órától adventi ünnepek címmel műsort láthattak a közönség a Szivárvány, a Pántlika és a Tiszavirág néptáncsoportok előadásában.

A huszonhat derecskei kézműves munkájából álló kiállítás ünnepélyes megnyitóján Csató István polgármester elmondta: a hagyományteremtő kiállítás célja, hogy megismertesse a derecskei polgárokat a derecs-



Üzenet egy kissé letűnt korból...

Fotó: Rékasi Attila

kei kézművesek munkáival. Mint fogalmazott, az alkotókkal együtt élünk, mégis keveset tudunk róluk. A kiállított tárgyak szemét gyönyörköd-

tetnek, szívet melengetnek mindannyiunk örömeire szolgálnak - erősítette meg.

Nagy József gimnáziumi igazgató afölötti örömeinek

adott hangot, hogy a második alkalommal nyithatja meg a kiállítást, mely egyfajta üzenet egy kissé letűnt korból. Szerinte a modern technika nem üzheti ki az ősi tárgyakat idéző jelen kiállítás műveket. Reményét fejezte ki, hogy az ilyenfajta alkotóképesség be fog épülni a jövő oktatásába, mely értéket teremt a felnövekvő nemzedékek számára. Az igazán kézműiparnak tekinthető termékek jelen vannak a kiállított tárgyakban: szúrártétekben, szöttesekben, himzett terítőknél, párnákban, bőrostorokban, fadaragásokban stb. A régi és új stílusú hímzések egyaránt megtalálhatók itt: a gazdag színösszetételű kalocsáitól a matyón át a rábaköziig minden. „Áldott a kéz, mely mindig alkot” - fejezte be megnyitóját Nagy József.

A szövetség a falusi turizmust népszerűsíti

Magyarországon a falusi turizmus az 1930-as években virágkorát élte, a második világháborút követően ez a pihenési (üdülési) forma visszaszorult. Egészen a 80-as évekig a SZOT központi „gondoskodása” érvényesült, és a turizmus szokások megváltoztatásával nyugati mintára elsősorban ismét kezdett divatosá válni az „üdülés falun” mozgalom.

A szerény forgalom a Hajdú-Bihar megyei falusi vendéglátás területén készítette

arra néhány helység önkormányzatának vezetőit, vállalkozókat, hogy a más megyékben és régiókban működő egyesületekhez hasonlóan megyénkben is létrehozzák a vendéglátó és falusi programok kínálatának közvetítésére a Falusi Turizmus Hajdú-Bihar Megyei Szövetségét, mely 1997. március 8-án huszonhat alapító tag részvételével megalakult. Célja az egységes, stabil, fejleszthető, a hazai és nemzetközi szinten is piac-kepes Hajdú-Bihar megyei

falusi turizmus, falusi vendéglátás létrehozása, mely eleget tesz a turizmus általános elvárásainak, bekapcsolható a szakma vérkeringésébe.

Az egyesület feladatai: koordinálja az egyesület tagjainak tevékenységét; képviseli az egyesület tagjait hazai és nemzetközi fórumokon; a vendéglátók képzését megszervezi a hazai irányelvek alapján, segít a vendéglátás feltételeinek kialakításában; részt vesz a turisztikai programok kiala-

kításában; marketing tevékenységet fejt ki; a vendéglátóhelyek értékesítéséhez segítséget nyújt; hazai és nemzetközi kapcsolatokat épít ki.

Információkat az alábbi címre vagy telefon-, illetve faxszámra kérjük: Tourinform (4025 Debrecen, Piac u. 20., tel./fax: 52/316-419), Térkép Túra, Szabó László (4027 Debrecen, Domokos L. u. 4., tel./fax: 52/442-776).

Antal János elnök Szabó László alelnök

Születtek

11. 29.: Serestyén Klaudia (Serestyén József-Széll Erzsébet).

Ötvenéves házassági évfordulójukat ünnepelték

11. 19.: Farkas Sándor-Benedek Piroska (Tavaszi u. 4.).
12. 06.: Iklódi Sándor-Magyar Julianna (Bacsó B. u. 25.).
12. 10.: Major Imre-Csarnai Etelka (Rövid u. 9.).
12. 17.: Kalmár Gábor-Aros Rózsa (Arany J. u. 111.).
12. 17.: Szőke Imre-Varga Terézia (Deák F. u. 6.).

Elhunytak

11. 27.: Sáreczki Lajosné (70 éves; Szováti u. 24.).
11. 30.: Dombóvári Sándorné (90; Nefelejcs u. 3.).
11. 30.: Iklódi Imréné (76; Ady E. u. 14.).
12. 02.: Tóth Sándor (42; Akácfa u. 7.).
12. 06.: Kiss Imre (64; Híd u. 1.).
12. 09.: Kiss János (60; József A. u. 6.).
12. 09.: Vincze László (19; Damjanich u. 30.).
12. 13.: Börcsök Sándor (72; Szováti u. 47.).
12. 15.: Milák Lajosné (38; Téglás u. 26.).
12. 16.: Tóth János (54; Bem u. 1.).
12. 17.: Fogarasi Ferencné (96; Szőlő u. 5.).
12. 17.: Vadász Károly (75; Bajcsy-Zs. u. 48.).
12. 18.: Farkas Józsefné (76; Irinyi u. 11.).
12. 19.: Cseke Lajosné (78; Erkel F. u. 34.).
12. 20.: Fényi Sándorné (87; Semmelweis u. 33.).
12. 26.: Mikó Lajosné (73; Hold u. 4.).

KÖSZÖNETNYIVÁNÍTÁS

Hálás szívvel köszönöm meg mindazoknak, akik drága jó édesapám,

NYÍRÓ ZSIGMOND

temetésén részt vettek, sírjára koszorút helyeztek és mélységes fájdalomban osztoztak.

Nyíró Gizella

Aranylakodalmak



Id. Szilágyi János és neje, Solyom Róza (Derecske, Hársfa u. 21. szám alatti lakosok) 1947. december 10-én kötötték házasságát. Ez alkalomból december 6-án tartották ötvenedik házassági évfordulójukat. Szűk családi körben gyermekeik, menyek, vejeik és unokáik köszöntötték őket.



Id. Kovács József és neje, Lénárt Gizella (Derecske, Mórész Zs. u. 33. szám alatti lakosok) ötven éve, 1947. november 26-án kötötték házasságát.

A mai naptár nálunk 1587-ben lépett életbe

1997 májusában már jelent meg írásunk az év jeles napjairól, ünnepi szokásairól, a folytatás viszont technikai okok miatt elmaradt. 1998 januárjától újraindítjuk sorozatunkat, naptári rendben január 1-jétől december 31-ig. A sorozat áttekintést ad a magyar paraszti élet jeles napjaihoz és ünnepeikhez fűződő népszokásokról és hiedelmekről.

JANUÁR

Január Janustól, a rómaiak kétarcú istenéről kapta a nevét, aki az egyik arcával a múltba, a másik arcával a jövőbe tekint. Hazánkban a mai naptár a Gergely-féle naptár-reform (1582) után 1587-ben lépett életbe. A január 1-jei évkezdést az említett naptár-reform óta vált általánossá, véglegessé 1691-ben, XI. Ince pápa tette e napot a polgári év kezdetévé. Az egyházi év advent első napjával kezdődik. Januárt Boldogasszony havának is nevezik. Ez a hónap az év leghidegebb hónapja, a napsütéses órák száma a legkevesebb, a borultság 75 százalékos. Január bővelkedik jeles napokban, népszokásokban, hiedelmekben.

Január 1.

A fent említett időpont óta évkezdő nap. A fogadkozások, jó kívánságok ünnepe. E naphoz fűződő hagyomány-

nyaink java része a gazdasági élet, a háztartás, a család és az egyén szerencsését kívánja megalapozni különféle jóslásokkal, praktikákkal, időjárásjóslással. Az új évhez sok hiedelem, szokás kapcsolódik, például munkatiltalom, férjváltás, a baromfi-hús évésének tilalma.

A BÉKE VILÁGNAPJA

Január 6.

Boldizsár napja. Vízkereszt vagy háromkirályok napja is. A karácsonyi ünnepek záró napja, a farsang kezdete, amely vízkeresztől hamvázó szerdáig (húsvét előtti 40. nap) tart. E napon szedik le az ünnepi asztalt, bontják le a karácsonyfát.

Legismertebb szokásai: a házszentelés, vízszentelés, háromkirályjárás.

E napon szokás a ház és a víz megszentelése. A vizet a templomban szentelték meg, a házszenteléskor a pap két ministráns gyerekek bejárta a falut és minden házat megszentelt, és a megszentelt házra ráírták a három királyok betűjelét: GMB (Gáspár, Menyhért, Boldizsár). Az ünnephez tartozott a háromkirályjárás szokása. A házról házra járó fiúgyermekek jellegzetes viseletdarabja volt a díszes süveg, fontos kellékük a kiugratható szerkezetre szerelt csillag, és dramatikus játékot adtak elő, adomány-

kérő rigmust mondtak. A fiúk január 1. és 6. között jártak köszönteni és vízkereszt előestéjén fejezték be.

E napon kezdődik a farsang, melyre a jókedv, a vidámság volt jellemző. A fiatalok végigmentek a falun, nagy zajjal adták a falu tudtára, hogy beköszöntött a farsang. Farsang idején rendezik a legtöbb táncmulatságot, farsangi bált.

Január 17.

Antal napja. A háziállatok védőszentjét tisztelték Reme- te Szent Antalban.

Szent Antal tűzének nevezik az orbáncot és az ehhez hasonló tünetű mérgezést. A gyógyítási praktikák Antal napjához fűződtek. Antal napkor a beteg ágya mellett három Antal nevű férfi megáll, ott elszív egy pipa dohányt és a betegre fújja a füstöt, hogy az orbáncos beteg- ről le lehet venni a tüzet.

Január 18.

Piroska napja. E naphoz időjárás regula fűződik.

„Ha Piroska napkor fagy, / Negyven napig el nem hagy.”

Január 21.

Ágnes napja. E naphoz is időjárás regula fűződik. „Ha Ágnes hideg, engesztel Vin- ce, hogy teljék a pince.”

Január 22.

A magyar kultúra napja. Egyik legfiatalabb ünnepünk: finnek példája nyomán kez- dett elterjedni az 1980-as években. Kölcsey Ferenc 1823. január 22-én fejezte be a Himnusz megírását. Ennek tiszteletére választottuk ezt a napot a magyar kultúra meg- ünneplésére.

Vince napja. Vince a szőlősgazdák védőszentje.

„Ha fénylik Vince, borrai telik meg a pince.”

Szép időjárás esetén jó, rossz időjárás esetén rossz bortermetést jósoltak.

Egyes falvakban úgyneve- zett vincevesszőt metszettek, amit levegő szobában vízbe állítottak, s abból, hogy mennyire hajtott ki, követ- keztek az elkövetkezendő év termésére.

Január 25.

Pál napja. „Pál fordulás - télfordulás”.

A néphitben időjárás-, ter- més- és haláljóslás napja.

„Ha Pál fordul köddel, ember meghal döggel.”

Pál fordulása, ha tiszta, bő- ven terem mező, pusztá.

Ha szeles: jó hadakozás, ha ködös: embernek sirtás,

Ha pedig havas, nedves lesz a kenyér, igen kedves.

Kiss Lászlóné városi könyvtár

SZOMBAT REGGELI GONDOLATOK

A pólón nincs igény magyar nyelvű feliratra

BARANYA KÁROLY

Nem mondhatom, hogy divatszakkértő vagyok. Csú- pán másokkal együtt figye- lek a környezetemben lévő dolgokra, tárgyakra, embe- rekre, jelenségekre. A házak, az épületek, a fák, a növé- nyek viszonylagos, ha év- szaktól függően is, állandó- ságot mutatnak. Nem úgy az emberek ruházata, megjele- nése. Újnál újabb, pompásabb pompásabb ötletekkel, öltö- zésekkel lephetjük meg ön- magunkat, amíthatjuk el ismerőseinket, de leginkább kábíthatunk el bennünket. Ennek a fantasztikus szín- és formakavalkádnak a mozga- toja, irányítója, valóságos diktátora a divat.

Meglehetősen bizonytala- nul mozogok a cipők, ruhák birodalmában. Bevallom, örömmel tölt el, ha meg tudok különböztetni egy szok- nyát egy nadrágtól, férfinget egy női blúztól. Egy kiskosz- túmöt csak akkor tudok megkülönböztetni egy kétré- szes nyári ruhától, ha az egyik jön, a másik pedig megy. Higgycs el, ez nem is olyan lényegtelen dolog. Mármint az, hogy valamiről, ami előttünk van, abszolút biztonsággal meg tudjuk ál- lapítani merre tart. Csalódást okozhat, ha valamiről, ami- ről úgy hisszük, előrehalad, hirtelen kiderül, hogy áll vagy éppen hátrafelé lépked.

Térjünk vissza a ruhák- hoz. A minap Debrecenben

egy butik előtt kiakasztva néhány pólót láttam. Az egyik oldalukon óriási be- tükkel írt Yes, a másikon pe- dig No felirat virított. Gond- dolkodóba estem. Melyik le- het az eleje és melyik a há- tulja? Férfitársaim bizonyára egyetértenek velem, hogy ez általánosságban is komoly feladat. Bizonyos nehezítő körülmények jelenlétét is megfigyeltem. Egy nem ép- pen irodalmi, de találó kiszó- lás szerint: „Fennforgás va- gyon.” Úgy tapasztaltam, hogy az atlétáknak például két hátuljuk és egy elejük van. Az említett pólók eseté- ben, úgy érzem, többről van szó, mint az egyszerű prak- tikum. Valóságos filozófiai kérdések vetődhetnek fel.

Az előre írt igen az érke- ző, az új dolgok kedvező fo- gadtatásának pozitív életér- zését közvetíti. A távolodó hátton lévő határozott nem pedig a túlhaladott, elavult eszmék, nézetek egyértelmű elutasítására, tagadására ösz- tönöz. Ha megfordítjuk a fel- iratokat, az egész gondolko- dás mód megváltozik. Nem- csak bizalmatlanság az érke- ző új iránt, hanem annak ha- tározott tagadása. Erősíti azt az érzést, hogy a múlt legyen bármilyen is, távolodva egy- re vonzóbbá, egyre keveseb- bé válik.

Azt hiszem, és ebben fele- leségem szakértő véleménye is igazat ad, az említett ruha- darabokat így is és úgy is magunkra vehetjük. Így az-

tán magunk dönthetjük el hangulatunk, társadalmi, esetleg politikai hovatarto- zásunk, a konkrét helyzethez igazodva, mikor melyik esz- meirányzatot képviseljük. Az a pólófestő, talán tudatlanul, új közéleti magatartásformá- nak lett névadója. Ezek után bátran beszélhetünk a „póló- forgatók” táboráról. Tudom, az elnevezés nem olyan ere- deti, mint a köpönyegforga- tó, de nem rossz. Különben is ha valaki mostanság kö- penyt hord, főleg kánikula idején, kényelmetlen helyzet- be kerülhet. Könnyen ráfog- ják, hogy nem viselni, csu- pán forgatni szeretné.

A másik dolog, ami elgon- dolkodásra késztetett, a nyelv. Pontosabban az, hogy miért nem magyarul írnak a kelendő, sokak által hordott cuccokra. Régebben azt gon- doltam, azért mert külföldi termék. Ma már tudom, hogy nem így van. Ha a pó- lók nem is, de a feliratok a környező településeken vagy éppen itt Derecskén készül- nek. Egy pólópíngálással is foglalkozó ismerősimtól tu- dom, nem rajtuk múlik. Egy- szerűen nincs igény a ma- gyar, a többség számára is érthető feliratok iránt. Vala- hol itt lehet az ok a közér- tetősegnél. Azt hisszük, amit csak kevesen, talán mi sem értünk, csak jó és kellemes dolog lehet. Ha külföldi, ide- gen nyelvű feliratokkal flan- gálunk, azt sugallhatjuk, kí- vül állunk az ismert, gon-

dokkal terhes magyar való- ságnak.

Lehet, hogy nem is a felir- atok tipográfiájában, hanem ebben az életérzésben van üzlet. Persze az is lehet, hogy eddig még nem találták meg a megfelelő magyar nyelvű feliratokat. Lenne néhány öt- letem. A rövid feliratok ka- tegóriájában: Ki, Be, Csak, Dím, Domb, Jövök, Me- gyek, Nézz rám, Szia. A hosszú, nem feltétlenül so- katmondó kategóriában: Nézz néha a lábad elé; Nem tudom, ki vagy; Szeretem a tőrőspalacsintát; A fű is las- san nő. Az igazi nagy ötlet az idézetek pólóra vitelében lenne. Nemcsak slágerszöve- gekre, mint például „szállj el kismadár” gondolok. Felír- hatnánk vers-, avagy regény- részleteket is. A járókelők egy-egy délutáni séta köz- ben elolvashatnák Juhász Gyula Anna örökjéte vagy József At- tila Odáját. Nagyon aktuális lenne az a Rejtő Jenő-idézet, miszerint „Az élet olyan, mint egy nyári ruhához sza- bott mellény: rövid és céltal- an”. Nem kellene megelé- gedni versekkel, regényrés- zetekkel. Pólóra kellene vin- ni a kötelező olvasmányokat. Ha a diák jól figyel, egy pár hét alatt elolvashatja a Kö- szívű ember fiait vagy a Há- ború és békét.

Az ötleteimet bárki szaba- don használhatja, de szerzői jogaimat fenntartom. Addig is Happy new year to every- body!